

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

Mundi desideria amputanda esse, vt ad Deum mens nostra efferatur. 78.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

quæ in die hiemali, id est in tempore temptationis, ingruente impugnatione diaboli, expellitur mens de habitatione virtutum.

Mundi desideria amputanda es-
se, ut ad Deum mens no-
stra efferatur.

78.

*Cum nequit, in latum quia sese porrigit, arbor
Crescere, tum frondes falce putare decet.
Ut fluminis retro properet, vi sistere cursum
Est opus: ac versis ille recurret aquis.
Ergo diu hæsti quicunque in gurgite foedis
Criminis, & flamma iam meliore cales:
Scinde superuacuum lasciuæ carnis amorem:
Ac citò sublata sidera mente petes.*

SCHOLIA.

*Cum nequit) Si à carne, inquit Lib. 3
Gregorius, hoc quod liber, ab- cap. 18.
scindimus, mox in spiritu quod
delecter inuenimus. Ac paulo
post: Intentioni quippe animæ si
exterior euagatio clauditur, inter-
ior secessus aperitur. Nam quo*

S A C R A

extra se spargi propter disciplinā
mens non potest, eò super se ten-
dere per profectū potest, quia &
in altum crescere arbor cogit,
quę per ramos diffundi prohibe-
tur. Et cū riuos fontis obstruiunt,
fluenta surgere ad superiora pro-

*Orat. in
dict. E-
wang.* uocamus. Eodēque modo Gr-
gorius Naz. hac similitudine vo-
tur: Quemadmodū aqua plūben-
tubis inclusa atque cōpressa in al-
tū exilire cogitur: ita animus hu-
manus ab exterioribus occupa-
tionibus per seueriorē quādam
disciplinam reductus atque in-
collectus, facilè postea ad Deum
assurgit, atque ad cœlestia aspirat.

Epist. i. Sicque etiā basili⁹: humana mē-
externē minimē dispersa, nec pa-
sensus in mundum diffusa, ad
Tract. in confessim redit, atque à se po-
Psal. 34. stea ad Deum euadit. Vnde Au-
gustinus docēs quemadmodum

se quisque gerere debeat , cū per
summam iniuriam & contume-
liam ab impiis diuexatur , nullum
præsentius in ea re adhiberi re-
medium posse ait , quā si seipsum
in se colligat . Nullum maius ,
inquit , nullum melius negotium
est in tribulatione , quām recede-
re ab eo strepitu qui foris est , &
ire in interiora mentis secretaria :
ibi Deum inuocare , vbi nemo vi-
det gementem & subuenientem :
illius cubiculi aduersus omnem
extrinsecus illatam molestiam o-
stium claudere , humiliare seip-
sum in cōfessione peccati , magni-
ficare & laudare Deum , & corri-
pientem , & consulente . Huc itē
facit quod Gregorius hæc verba
lob exponēs , Verboſi amici mei ,
ad Deum stillat oculus meus ,
Cūm & ipsi , inquit , derogant ,
qui in fide sociātur , ad Deum ne-

Lib. 13.

Mor. ca.

14.

S A C R A

cessē est vt oculus stillet, quatenus nostra intentio, tota in amoris intimi cōpunctione defluat, & tanto subtilius se ad interiora erigat, quanto per exteriora opprobria repulsa intus redire cogitur, ne foris euanescat. Id nimis fecisse Basiliū ex ipsius ad Patrophilū epistola constat, qua ait Deum hac de causa voluisse vt variis calumniis extaretur, vt in posterum vigiliori animo esset, nec ad homines respiceret, sed vitam omnem suam ad Euangelij præcepta, in quæ nulla mutatio cadit, exigeret. Atque ad eundem modum Bernardus, cùm in Eugenij papæ eiusque purpuratorum offenditionem incidisset, tantum ab eo absfuit, vt hoc nomine aduersus Deum murmuraret, vt etiam his verbis yteretur: Benedictus Dc,

Epist. 306.

qui & hoc, quod dederat, & de
quo mihi fortè immoderatius
blandiebar, solatum ante exitum
tulit, vestram scilicet & Domini
mei Eugenij gratiam: ut vel pro-
prio experimento discam nō po-
nere spem meam in homine.

Charitatis perfectionem in
hoc sitam esse, vt iu-
dicij diem desi-
deremus.

79.

DVM vir abest, vxor quanam sit adultera, quanam
Sit proba, perspicuis noscitur indiciis.
Casta etenim plena est lachrimis absente marito:
Illiis at longas optat iniqua moras.
Sic pia mens superi redditum sedit usque mariti:
Ac desiderio nocte dieque gemit.
At, quoniam thalami sanctissima iura resoluta,
Eius mens redditum perfidiosa timet.

S C H O L I A .

Dum vir abest) Argumentum
huius Octastichi ad verbum ferè
ex Augustino transcriptum est,